Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B** **ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 974/98 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 3ης Μαΐου 1998

για την εισαγωγή του ►C1 ευρώ ◄

(ΕΕ L 139 της 11.5.1998, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2596/2000 του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 2000	L 300	2	29.11.2000
►**M2**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2169/2005 του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 2005	L 346	1	29.12.2005
►**M3**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1647/2006 του Συμβουλίου της 7ης Νοεμβρίου 2006	L 309	2	9.11.2006
►**M4**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 835/2007 του Συμβουλίου της 10ης Ιουλίου 2007	L 186	1	18.7.2007
►**M5**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 836/2007 του Συμβουλίου της 10ης Ιουλίου 2007	L 186	3	18.7.2007

Διορθώνεται από:

►**C1** Διορθωτικό ΕΕ L 313 της 21.11.1998, σ. 29 (974/98)

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 974/98 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 3ης Μαΐου 1998

για την εισαγωγή του ►C1 ευρώ ◄

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 109 Λ παράγραφος 4, τρίτη πρόταση,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ιδρύματος [2],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [3],

Εκτιμώντας:

(1) ότι ο παρών κανονισμός καθορίζει διατάξεις της νομισματικής νομοθεσίας των κρατών μελών τα οποία υιοθέτησαν το ευρώ· ότι οι διατάξεις που αφορούν τη συνέχεια των συμβάσεων, την αντικατάσταση των αναφορών των νομικών πράξεων στο Ecu με αναφορές στο ευρώ και τη στρογγυλοποίηση έχουν ήδη θεσπισθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1103/97 του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 1997, σχετικά με ορισμένες διατάξεις που αφορούν την εισαγωγή του ευρώ [4]· ότι η καθιέρωση του ευρώ άπτεται των καθημερινών συναλλαγών ολόκληρου του πληθυσμού στα συμμετέχοντα κράτη μέλη· ότι για να εξασφαλιστεί ισορροπημένη μετάβαση στο ευρώ, ιδίως για τους καταναλωτές, θα πρέπει να μελετηθούν και νέα μέτρα πέραν των προβλεπόμενων στον παρόντα κανονισμό και στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1103/97·

(2) ότι κατά τη σύνοδο που πραγματοποίησε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στη Μαδρίτη στις 15 και 16 Δεκεμβρίου 1995 αποφασίστηκε ότι η ονομασία «Ecu» που χρησιμοποιείται για την Ευρωπαϊκή Νομισματική Μονάδα στη Συνθήκη αποτελεί γενικό περιγραφικό όρο· ότι οι Κυβερνήσεις των Δεκαπέντε Κρατών Μελών έχουν καταλήξει στο κοινό συμπέρασμα ότι αυτή η απόφαση αποτελεί τη συμφωνημένη και οριστική ερμηνεία των οικείων διατάξεων της Συνθήκης· ότι το όνομα που θα φέρει του ευρωπαϊκό νόμισμα θα είναι «ευρώ»· ότι το ευρώ ως νόμισμα των συμετεχόντων κρατών μελών θα υποδιαιρείται σε 100 ►C1 λεπτά· ότι η ονομασία λεπτό ◄ δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν παραλλαγές του όρου αυτού στη συνήθη πρακτική τους· ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θεωρεί περαιτέρω ότι η ονομασία του ενιαίου νομίσματος πρέπει να είναι η ίδια σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λαμβανομένης υπόψη της ύπαρξης διαφορετικών αλφαβήτων·

(3) ότι το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 109 Λ παράγραφος 4, τρίτη πρόταση της Συνθήκης λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την ταχεία εισαγωγή του ευρώ πέραν της θέσπισης των τιμών μετατροπής·

(4) ότι όταν δυνάμει του άρθρου 109 Κ παράγραφος 2 της Συνθήκης ένα κράτος καθίσταται συμμετέχον κράτος μέλος, το Συμβούλιο λαμβάνει σύμφωνα με το άρθρο 109 Λ παράγραφος 5 της Συνθήκης τα λοιπά μέτρα που είναι αναγκαία για την ταχεία εισ-

[1] ΕΕ C 369 της 7. 12. 1996, σ. 10.
[2] ΕΕ C 205 της 5. 7. 1997, σ. 18.
[3] ΕΕ C 380 της 16. 12. 1996, σ. 50.
[4] ΕΕ L 162 της 19. 6. 1997, σ. 1.

▼B

αγωγή του ευρώ ως ενιαίου νομίσματος αυτού του κράτους μέλους·

(5) ότι βάσει της πρώτης πρότασης του άρθρου 109 Λ παράγραφος 4 της Συνθήκης το Συμβούλιο θεσπίζει κατά την εναρκτήρια ημερομηνία του τρίτου σταδίου τις ισοτιμίες που καθορίζονται αμετάκλητα για τα νομίσματα των συμμετεχόντων κρατών μελών και με τις οποίες αμετάκλητες ισοτιμίες θα αντικατασταθούν τα νομίσματα αυτά από το ευρώ·

(6) ότι λόγω της απουσίας συναλλαγματικού κινδύνου τόσο μεταξύ του ευρώ και των εθνικών νομισματικών μονάδων, όσο και μεταξύ των εν λόγω εθνικών νομισματικών μονάδων, οι νομοθετικές διατάξεις θα πρέπει να ερμηνεύονται αναλόγως·

(7) ότι ο όρος «σύμβαση» που χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό των νομικών πράξεων θεωρείται ότι περιλαμβάνει όλες τις μορφές συμβάσεων, ανεξάρτητα από τον τρόπο σύναψής τους·

(8) ότι για να προετοιμασθεί η ομαλή μετάβαση στο ευρώ απαιτείται μεταβατική περίοδος από τη στιγμή κατά την οποία το ευρώ θα υποκαταστήσει τα νομίσματα των συμμετεχόντων κρατών μελών μέχρι την εισαγωγή των τραπεζογραμματίων και κερμάτων σε ευρώ· ότι διαρκούσης της περιόδου αυτής οι εθνικές νομισματικές μονάδες θα ορίζονται ως υποδιαιρέσεις του ευρώ· ότι συνεπώς θεσπίζεται διά του παρόντος κανονισμού νομική ισοδυναμία μεταξύ της μονάδας ευρώ και των εθνικών νομισματικών μονάδων·

(9) ότι σύμφωνα με το άρθρο 109 Ζ της Συνθήκης και με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1103/97 του Συμβουλίου, το ευρώ θα αντικαταστήσει το Ecu από 1ης Ιανουαρίου 1999 ως λογιστική μονάδα των οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων· ότι το ευρώ θα πρέπει να είναι επίσης η λογιστική μονάδα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και των κεντρικών τραπεζών των συμμετεχόντων κρατών μελών· ότι σύμφωνα με τα συμπεράσματα της Μαδρίτης, το Ευρωπαϊκό Σύστημα Κεντρικών Τραπεζών (ΕΣΚΤ) θα εκτελεί πράξεις νομισματικής πολιτικής σε ευρώ· ότι αυτό δεν εμποδίζει τις εθνικές κεντρικές τράπεζες να τηρούν λογαριασμούς στην εθνική τους νομισματική μονάδα κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, ιδίως για το προσωπικό τους και για τα νομικά πρόσωπα του δημοσίου τομέα·

(10) ότι κάθε συμμετέχον κράτος μέλος μπορεί να επιτρέψει την πλήρη χρησιμοποίηση του ευρώ στο έδαφός του κατά τη μεταβατική περίοδο·

(11) ότι κατά τη μεταβατική περίοδο οι συμβάσεις, οι εθνικοί νόμοι και οι άλλες νομικές πράξεις μπορούν να καταρτίζονται εγκύρως σε ευρώ ή σε εθνικές νομισματικές μονάδες· ότι κατά το χρονικό αυτό διάστημα, ο παρών κανονισμός ουδόλως θίγει την εγκυρότητα της αναφοράς σε εθνική νομισματική μονάδα, στο πλαίσιο οποιασδήποτε νομικής πράξης·

(12) ότι, αν δεν συμφωνηθεί διαφορετικά, οι οικονομικοί φορείς υποχρεούνται να σεβαστούν το νόμισμα στο οποίο είναι εκφρασμένα τα ποσά των νομικών πράξεων, κατά την εκτέλεση όλων των ενεργειών που προβλέπονται από τις πράξεις αυτές·

(13) ότι το ευρώ και οι εθνικές νομισματικές μονάδες αποτελούν μονάδες του ίδιου νομίσματος· ότι πρέπει να εξασφαλιστεί η δυνατότητα οι πληρωμές εντός των συμμετεχόντων κρατών μελών με πίστωση λογαριασμού να γίνονται είτε σε ευρώ είτε στην οικεία εθνική νομισματική μονάδα· ότι οι διατάξεις για τις πληρωμές με πίστωση λογαριασμού θα πρέπει να ισχύουν και για όσες διασυνοριακές πληρωμές με πίστωση λογαριασμού θα πρέπει να ισχύουν και όσες διασυνοριακές πληρωμές είναι εκφρασμένες σε ευρώ ή στην νομισματική μονάδα του λογαριασμού του πιστωτή· ότι είναι ανάγκη να διασφαλιστεί η ομαλή λειτουργία των συστημάτων πληρωμών με την πρόβλεψη διατάξεων για

▼B

την πίστωση λογαριασμών με μέσα πληρωμής πιστούμενα μέσω των συστημάτων αυτών· ότι οι διατάξεις περί πληρωμών με πίστωση λογαριασμών δεν πρέπει να συνεπάγονται υποχρέωση των χρηματοπιστωτικών διαμεσολαβητικών φορέων να θέτουν στη διάθεση των συναλλασσομένων άλλα μέσα πληρωμών ή προϊόντα εκφρασμένα σε κάποια συγκεκριμένη μονάδα του ευρώ· ότι οι διατάξεις περί πληρωμών με πίστωση λογαριασμών δεν απαγορεύουν στους χρηματοπιστωτικούς διαμεσολαβητές να συντονίσουν την εισαγωγή διευκολύνσεων πληρωμής σε ευρώ και στηριζόμενων σε μια κοινή τεχνική υποδομή κατά τη μεταβατική περίοδο·

(14) ότι σύμφωνα με τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κατά τη σύνοδό του στη Μαδρίτη, από 1ης Ιανουαρίου 1999 οι νέες εκδόσεις διαπραγματεύσεων κρατικών χρεωγράφων θα γίνονται από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη σε ευρώ· ότι είναι σκόπιμο να δοθεί η δυνατότητα στους εκδότες χρεωγράφων να επαναπροσδιορίσουν τα εκκρεμή χρέη σε ευρώ· ότι οι διατάξεις για τον επαναπροσδιορισμό πρέπει να έχουν την κατάλληλη μορφή ώστε να μπορούν να εφαρμοστούν και στα νομικά συστήματα τρίτων χωρών· ότι πρέπει να δοθεί η δυνατότητα στους εκδότες χρεωγράφων να επαναπροσδιορίζουν το εκκρεμές χρέος εάν αυτό εκφράζεται στην εθνική νομισματική μονάδα κράτους μέλους που έχει επαναπροσδιορίσει μέρος ή το σύνολο του εκκρεμούς χρέους της κεντρικής του κυβέρνησης· ότι οι διατάξεις αυτές δεν καλύπτουν την εισαγωγή πρόσθετων μέτρων για την τροποποίηση των όρων των εκκρεμών χρεών ώστε να μεταβληθεί, μεταξύ άλλων, το ονομαστικό ποσό των κυκλοφορούντων χρεωγράφων, δεδομένου ότι τα θέματα αυτά εμπίπτουν στη σχετική νομοθεσία· ότι είναι σκόπιμο να δοθεί η δυνατότητα στα κράτη μέλη να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα για την αλλαγή της λογιστικής μονάδας του καθεστώτος λειτουργίας των οργανωμένων αγορών·

(15) ότι ενδέχεται να απαιτηθούν περαιτέρω μέτρα σε κοινοτικό επίπεδο για να διευκρινιστούν οι συνέπειες της εισαγωγής του ευρώ στην εφαρμογή ισχυουσών διατάξεων του κοινοτικού δικαίου, ιδίως όσον αφορά τον συμψηφισμό, την αντιστάθμισης και άλλες τεχνικές με παρόμοια αποτελέσματα·

(16) ότι η τυχόν υποχρεώση χρησιμοποίησης του ευρώ μπορεί να επιβληθεί μόνο δυνάμει κοινοτικής νομοθεσίας· ότι στις συναλλαγές με το δημόσιο τομέα τα συμμετέχοντα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν τη χρήση του ευρώ ως μονάδας· ότι δυνάμει της βασικής συμφωνίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Μαδρίτης, η κοινοτική νομοθεσία που θα ορίζει τα χρονικά περιθώρια για τη γενίκευση της χρήσης του ευρώ ως μονάδας μπορεί να αφήνει κάποια ελευθερία στα επί μέρους κράτη μέλη·

(17) ότι σύμφωνα με το άρθρο 105 Α της συνθήκης το Συμβούλιο μπορεί να θεσπίζει μέτρα για την εναρμόνιση της ονομαστικής αξίας και των τεχνικών προδιαγραφών όλων των κερμάτων·

(18) ότι τα τραπεζογραμμάτια και τα κέρματα πρέπει να προστατευθούν από τον κίνδυνο παραχάραξης·

(19) ότι τα τραπεζογραμμάτια και τα κέρματα που εκφράζονται σε εθνικές νομισματικές μονάδες θα απωλέσουν την ιδιότητα νομίμου χρήματος το αργότερο έξι μήνες μετά το πέρας της μεταβατικής περιόδου· ότι οι περιορισμοί που θεσπίζουν για λόγους δημοσίας τάξεως τα κράτη μέλη ως προς τις πληρωμές σε κέρματα και χαρτονομίσματα δεν αντιβαίνουν στην ιδιότητα νομίμου χρήματος των εκφρασμένων σε ευρώ χαρτονομισμάτων και κερμάτων, εφόσον υπάρχουν άλλα νόμιμα μέσα για το διακανονισμό των νομισματικών οφειλών·

(20) ότι από το πέρας της μεταβατικής περιόδου οι αναφορές που περιέχονται σε νομικές πράξεις ισχύουσες κατά το τέλος της μεταβατικής περιόδου θα θεωρούνται ως αναφορές στο ευρώ,

▼B

σύμφωνα με τις αντίστοιχες τιμές μετατροπής· ότι συνεπώς για την επίτευξη του αποτελέσματος αυτού δεν απαιτείται ο υλικός επαναπροσδιορισμός των ποσών των υφισταμένων νομικών πράξεων· ότι οι κανόνες στρογγυλοποίησης που καθορίστηκαν στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1103/97 ισχύουν επίσης και για τις μετατροπές που θα γίνουν στο τέλος της μεταβατικής περιόδου ή μετά τη μεταβατική περίοδο· ότι για λόγους σαφήνειας θα ήταν σκόπιμο ο υλικός επαναπροσδιορισμός να λάβει χώρα το ταχύτερο δυνατόν·

(21) ότι το σημείο 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 11 σχετικά με ορισμένες διατάξεις που αφορούν το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας ορίζει μεταξύ άλλων ότι το σημείο 5 του ίδιου πρωτοκόλλου θα έχει εφαρμογή αν το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποιήσει στο Συμβούλιο ότι δεν σκοπεύει να περάσει στο τρίτο στάδιο· ότι στις 30 Οκτωβρίου 1997, το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποίησε στο Συμβούλιο ότι δεν σκοπεύει να περάσει στο τρίτο στάδιο· ότι το σημείο 5 ορίζει μεταξύ άλλων ότι το άρθρο 109 Λ παράγραφος 4 δεν εφαρμόζεται στο Ηνωμένο Βασίλειο·

(22) ότι η Δανία, παραπέμπτοντας στο σημείο 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 12 σχετικά με ορισμένες διατάξεις που αφορούν τη Δανία, έχει γνωστοποιήσει, στα πλαίσια της απόφασης του Εδιμβούργου της 12ης Δεκεμβρίου 1992, ότι δεν θα συμμετάσχει στο τρίτο στάδιο· ότι επομένως, και σύμφωνα με το σημείο 2 του εν λόγω πρωτοκόλλου, όλα τα άρθρα και οι διατάξεις της συνθήκης και του καταστατικού του ΕΣΚΤ που αναφέρονται σε παρεκκλίσεις θα έχουν εφαρμογή στη Δανία·

(23) ότι όπως ορίζει το άρθρο 109 Λ παράγραφος 4 της συνθήκης, το ενιαίο νόμισμα θα εισαχθεί μόνο στα κράτη μέλη χωρίς παρέκκλιση·

(24) ότι ο παρών κανονισμός θα έχει επομένως εφαρμογή σύμφωνα με το άρθρο 198 της συνθήκης, με την επιφύλαξη των πρωτοκόλλων αριθ. 11 και αριθ. 12 και του άρθρου 109 Κ παράγραφος 1,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΜΕΡΟΣ Ι

ΟΡΙΣΜΟΙ

▼M2

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

α) ως «συμμετέχοντα κράτη μέλη» νοούνται τα κράτη μέλη που αναφέρονται στον πίνακα του παραρτήματος·

β) ως «νομικές πράξεις» νοούνται οι νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις, οι διοικητικές πράξεις, οι δικαστικές αποφάσεις, οι συμβάσεις, οι μονομερείς δικαιοπραξίες, τα μέσα πληρωμών εκτός των τραπεζογραμματίων και των κερμάτων, και άλλες πράξεις παράγουσες έννομες συνέπειες·

γ) ως «τιμές μετατροπής» νοούνται οι αμετάκλητα καθορισμένες συναλλαγματικές ισοτιμίες που θεσπίζονται από το Συμβούλιο για το νόμισμα κάθε συμμετέχοντος κράτους μέλους σύμφωνα με το άρθρο 123 παράγραφος 4 πρώτη φράση της συνθήκης ή σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου αυτού·

δ) ως «ημερομηνία υιοθέτησης του ευρώ» νοείται η ημερομηνία κατά την οποία το σχετικό κράτος μέλος εισέρχεται στο τρίτο στάδιο βάσει του άρθρου 121 παράγραφος 3 της συνθήκης, ή η ημερομη-

▼M2

νία κατά την οποία αρχίζει να ισχύει για το σχετικό κράτος μέλος η κατάργηση της παρέκκλισης βάσει του άρθρου 122 παράγραφος 2 της συνθήκης για το σχετικό κράτος μέλος, ανάλογα με την περίπτωση·

ε) ως «ημερομηνία μετάβασης στο ευρώ σε φυσική μορφή» νοείται η ημερομηνία κατά την οποία τα τραπεζογραμμάτια και τα κέρματα ευρώ αποκτούν την ιδιότητα του νόμιμου χρήματος σε ένα συμμετέχον κράτος μέλος·

στ) ως «μονάδα ευρώ» νοείται η νομισματική μονάδα που αναφέρεται στη δεύτερη πρόταση του άρθρου 2·

ζ) ως «εθνική νομισματική μονάδα» νοείται η μονάδα του νομίσματος ενός συμμετέχοντος κράτους μέλους όπως ορίζεται την παραμονή της ημερομηνίας υιοθέτησης του ευρώ σε αυτό το κράτος μέλος·

η) ως«μεταβατική περίοδος» νοείται μια περίοδος τριών ετών κατ' ανώτατο όριο που αρχίζει στις 00.00 της ημερομηνίας υιοθέτησης του ευρώ και τελειώνει στις 00.00 της ημερομηνίας μετάβασης στο ευρώ σε φυσική μορφή·

θ) ως «περίοδος σταδιακής απόσυρσης» νοείται μια περίοδος ενός έτους κατ' ανώτατο όριο που αρχίζει από την ημερομηνία υιοθέτησης του ευρώ, η οποία μπορεί να ισχύσει μόνο στα κράτη μέλη όπου η ημερομηνία υιοθέτησης του ευρώ και η ημερομηνία μετάβασης στο ευρώ σε φυσική μορφή συμπίπτουν την ίδια ημέρα·

ι) ως «επαναπροσδιορισμός» νοείται η αλλαγή της μονάδας στην οποία εκφράζεται το ποσό εκκρεμούς χρέους από μια εθνική νομισματική μονάδα σε ευρώ, χωρίς όμως αυτή η πράξη επαναπροσδιορισμού να έχει ως αποτέλεσμα τη μεταβολή οποιουδήποτε άλλου όρου του χρέους δεδομένου ότι το θέμα αυτό εμπίπτει στη σχετική εθνική νομοθεσία·

ια) ως «πιστωτικά ιδρύματα» νοούνται τα πιστωτικά ιδρύματα όπως ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων ([1]). Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, τα ιδρύματα που απαριθμούνται στο άρθρο 2 παράγραφος 3 της εν λόγω οδηγίας, με την εξαίρεση των γραφείων ταχυδρομικών επιταγών, δεν θεωρούνται ως πιστωτικά ιδρύματα.

Άρθρο 1α

Η ημερομηνία υιοθέτησης του ευρώ, η ημερομηνία μετάβασης στο ευρώ σε φυσική μορφή και η περίοδος σταδιακής απόσυρσης, εφόσον εφαρμόζεται, ορίζονται για κάθε συμμετέχον κράτος μέλος στο παράρτημα.

▼B

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΝΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΕΥΡΩ

▼M2

Άρθρο 2

Με ισχύ από τις αντίστοιχες ημερομηνίες υιοθέτησης του ευρώ, το νόμισμα των συμμετεχόντων κρατών μελών είναι το ευρώ. Νομισματική μονάδα είναι το ένα ευρώ. Ένα ευρώ υποδιαιρείται σε εκατό λεπτά.

([1]) ΕΕ L 126 της 26.5.2000, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2005/1/ΕΚ (ΕΕ L 79 της 24.3.2005, σ. 9).

▼B

Άρθρο 3

Το ευρώ αντικαθιστά το νόμισμα κάθε συμμετέχοντος κράτους μέλους σύμφωνα με την τιμή μετατροπής.

Άρθρο 4

Το ευρώ είναι η λογιστική μονάδα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) και των κεντρικών τραπεζών των συμμετεχόντων κρατών μελών.

ΜΕΡΟΣ III

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 5

Τα άρθρα 6, 7, 8 και 9 εφαρμόζονται κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου.

Άρθρο 6

1. Το ευρώ υποδιαιρείται επίσης στις εθνικές νομισματικές μονάδες σύμφωνα με τις αντίστοιχες τιμές μετατροπής. Όλες οι υποδιαιρέσεις των μονάδων αυτών διατηρούνται. Με την επιφύλαξη του παρόντος κανονισμού η νομισματική νομοθεσία των συμμετεχόντων κρατών μελών συνεχίζει εφαρμοζομένη.

2. Όταν σε μία νομική πράξη γίνεται αναφορά σε εθνική νομισματική μονάδα, η αναφορά αυτή είναι το ίδιο έγκυρη όπως εάν αφορούσε το ευρώ σύμφωνα με τις τιμές μετατροπής.

Άρθρο 7

Η αντικατάσταση των νομισμάτων των συμμετεχόντων κρατών μελών με το ευρώ δεν επιφέρει αφ' εαυτής τη μεταβολή της αναφοράς του νομίσματος στις νομικές πράξεις που ισχύουν κατά την ημέρα της αντικατάστασης.

Άρθρο 8

1. Οι πράξεις που εκτελούνται δυνάμει νομικών κειμένων που προβλέπουν τη χρήση εθνικής νομισματικής μονάδας ή εκφράζονται σε εθνική νομισματική μονάδα εκτελούνται στη συγκεκριμένη αυτή εθνική νομισματική μονάδα. Οι πράξεις που εκτελούνται δυνάμει νομικών κειμένων που προβλέπουν τη χρήση του ευρώ ή εκφράζονται σε ευρώ εκτελούνται στο νόμισμα αυτό.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 ισχύουν με την επιφύλαξη κάθε άλλης συμφωνίας μεταξύ των συμβαλλομένων.

3. Κατά παρέκκλιση εκ της παραγράφου 1, κάθε ποσό που εκφράζεται είτε σε ευρώ είτε στην εθνική νομισματική μονάδα ενός συγκεκριμένου συμμετέχοντος κράτους μέλους και είναι πληρωτέο εντός του κράτους μέλους αυτού με πίστωση του λογαριασμού του δανειστή, μπορεί να καταβληθεί από τον οφειλέτη είτε σε ευρώ είτε στη συγκεκριμένη εθνική νομισματική μονάδα. Το ποσό πιστώνεται στο λογαριασμό του δανειστή στη νομισματική μονάδα στην οποία τηρείται ο λογαριασμός, η δε οποιαδήποτε μετατροπή πραγματοποιείται σύμφωνα με τις τιμές μετατροπής.

▼B

4. Κατά παρέκκλιση εκ της παραγράφου 1, κάθε συμμετέχον κράτος μέλος μπορεί να λάβει τα μέτρα που κρίνονται αναγκαία προκειμένου:

— να επαναπροσδιορίσει σε ευρώ το εκκρεμές χρέος της κεντρικής του κυβέρνησης, όπως ορίζεται στο Ευρωπαϊκό Σύστημα Ολοκληρωμένων Λογαριασμών, το οποίο εκφράζεται στο εθνικό του νόμισμα και έχει συναφθεί σύμφωνα με τη δική του νομοθεσία. Εάν ένα κράτος μέλος έχει λάβει τέτοια μέτρα, οι εκδότες χρεωγράφων μπορούν να επαναπροσδιορίσουν σε ευρώ το χρέος που εκφράζεται στην εθνική νομισματική μονάδα αυτού του κράτους μέλους εκτός αν ο επαναπροσδιορισμός αποκλείεται ρητά από τους όρους της σύμβασης· η διάταξη αυτή εφαρμόζεται στα χρεώγραφα που έχουν εκδοθεί από την κεντρική κυβέρνηση ενός κράτους μέλους καθώς και στις ομολογίες και στις άλλες μορφές χρεωστικών τίτλων διαπραγματεύσιμων στις κεφαλαιαγορές, και στους τίτλους χρηματαγοράς που έχουν εκδοθεί από άλλους χρεώστες,

— να διευκολύνει την αλλαγή, από τις εθνικές νομισματικές μονάδες σε ευρώ, της λογιστικής μονάδας των διαδικασιών συναλλαγής:

α) στις καθιερωμένες αγορές ανταλλαγής, συμψηφισμού και διακανονισμού των μέσων που απαριθμούνται στο τμήμα Β του παραρτήματος της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Μαΐου 1993 σχετικά με τις επενδυτικές υπηρεσίες στον τομέα των κινητών αξιών ([1]), καθώς και των βασικών προϊόντων, και

β) στα καθιερωμένα συστήματα ανταλλαγής, συμψηφισμού και διακανονισμού των πληρωμών.

5. Άλλες διατάξεις που επιβάλλουν τη χρησιμοποίηση του ευρώ, πλην εκείνων της παραγράφου 4, μπορούν να θεσπίζονται από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη μόνο σύμφωνα με χρονοδιάγραμμα που καθορίζεται από την κοινοτική νομοθεσία.

6. Οι εθνικές νομοθετικές διατάξεις των συμμετεχόντων κρατών μελών που επιτρέπουν ή επιβάλλουν αντιστάθμιση, συμψηφισμό ή τεχνικές μα ανάλογο αποτέλεσμα εφαρμόζονται στις νομισματικές υποχρεώσεις, ανεξάρτητα από το νόμισμα στο οποίο εκφράζονται, εφόσον αυτό είναι σε ευρώ ή σε εθνικές νομισματικές μονάδες, η δε μετατροπή πραγματοποιείται σύμφωνα με τις τιμές μετατροπής.

▼M2

Άρθρο 9

Τα τραπεζογραμμάτια και τα κέρματα σε εθνική νομισματική μονάδα διατηρούν την ιδιότητα νομίμου χρήματος που είχαν εντός των εδαφικών τους ορίων κατά την προηγούμενη της ημερομηνίας υιοθέτησης του ευρώ στο ενδιαφερόμενο συμμετέχον κράτος μέλος.

Άρθρο 9α

Τα κατωτέρω εκτιθέμενα εφαρμόζονται σε κράτος μέλος με περίοδο σταδιακής απόσυρσης. Στις νομικές πράξεις που δημιουργούνται κατά την περίοδο σταδιακής απόσυρσης και που πρέπει να εκτελούνται στο εν λόγω κράτος μέλος, μπορεί να συνεχίζονται οι αναφορές στην εθνική νομισματική μονάδα. Οι αναφορές αυτές θεωρούνται αναφορές στη μονάδα ευρώ σύμφωνα με τις αντίστοιχες τιμές μετατροπής. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 15, οι δικαιοπραξίες που εκτελούνται δυνάμει αυτών των νομικών πράξεων εκτελούνται μόνο στη μονάδα ευρώ. Εφαρμόζονται οι κανόνες στρογγυλοποίησης που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1103/97.

([1]) ΕΕ L 141 της 11.6.1993 σ. 27· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 95/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 168 της 18.7.1995, σ. 7).

▼M2

Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος περιορίζει την εφαρμογή του πρώτου εδαφίου σε ορισμένα είδη νομικών πράξεων ή στις νομικές πράξεις που θεσπίζονται σε ορισμένους τομείς.

Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μπορεί να καθορίσει μικρότερη περίοδο.

▼B

ΜΕΡΟΣ IV

ΤΡΑΠΕΖΟΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΚΑΙ ΚΕΡΜΑΤΑ ΣΕ ΕΥΡΩ

▼M2

Άρθρο 10

Με ισχύ από τις αντίστοιχες ημερομηνίες μετάβασης στο ευρώ σε φυσική μορφή, η ΕΚΤ και οι κεντρικές τράπεζες των συμμετεχόντων κρατών μελών θέτουν σε κυκλοφορία τραπεζογραμμάτια ευρώ στα συμμετέχοντα κράτη μέλη.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 15, τα τραπεζογραμμάτια ευρώ είναι τα μόνα που έχουν την ιδιότητα νομίμου χρήματος στα συμμετέχοντα κράτη μέλη.

Άρθρο 11

Με ισχύ από τις αντίστοιχες ημερομηνίες μετάβασης στο ευρώ σε φυσική μορφή, τα συμμετέχοντα κράτη μέλη θα εκδώσουν κέρματα σε ευρώ ή σε λεπτά και θα ακολουθήσουν ως προς την ονομαστική αξία και τις τεχνικές προδιαγραφές τα θεσπιζόμενα από το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 106 παράγραφος 2 δεύτερη φράση της συνθήκης. Με την επιφύλαξη του άρθρου 15 και των διατάξεων τυχόν συμφωνίας για νομισματικά θέματα βάσει του άρθρου 111 παράγραφος 3 της συνθήκης, τα κέρματα αυτά είναι τα μόνα που έχουν την ιδιότητα νόμιμου χρήματος στα συμμετέχοντα κράτη μέλη. Εκτός από την εκδίδουσα αρχή και τα πρόσωπα που προβλέπει ειδικά η εθνική νομοθεσία του εκδίδοντος κράτους μέλους, ουδείς υποχρεούται να δεχθεί άνω των 50 κερμάτων σε μία πληρωμή.

▼B

Άρθρο 12

Τα συμμετέχοντα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη δέουσα καταστολή της παραχάραξης και παραποίησης τραπεζογραμματίων και κερμάτων.

ΜΕΡΟΣ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

▼M2

Άρθρο 13

Τα άρθρα 10, 11, 14, 15 και 16 εφαρμόζονται με ισχύ από την αντίστοιχη ημερομηνία μετάβασης στο ευρώ σε φυσική μορφή σε κάθε συμμετέχον κράτος μέλος.

Άρθρο 14

Όταν σε νομικές πράξεις που υφίστανται την προηγούμενη της ημερομηνίας μετάβασης στο ευρώ σε φυσική μορφή γίνεται αναφορά σε εθνικές νομισματικές μονάδες, οι αναφορές αυτές θεωρούνται αναφορές στο ευρώ σύμφωνα με τις αντίστοιχες τιμές μετατροπής. Εφαρμόζονται

▼M2

οι κανόνες στρογγυλοποίησης που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1103/97.

▼B

Άρθρο 15

1. Τα τραπεζογραμμάτια και τα κέρματα που εκφράζονται σε εθνικές νομισματικές μονάδες όπως προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1, εξακολουθούν να αποτελούν νόμιμο χρήμα εντός των εδαφικών τους ορίων και για έξι ακόμα μήνες ►M2 από την αντίστοιχη ημερομηνία μετάβασης στο ευρώ σε φυσική μορφή ◄· η περίοδος αυτή μπορεί να συντομευθεί με εθνικό νόμο.

2. Κάθε συμμετέχον κράτος μέλος μπορεί, επί 6 το πολύ μήνες ►M2 από την αντίστοιχη ημερομηνία μετάβασης στο ευρώ σε φυσική μορφή ◄, να θεσπίζει κανόνες για τη χρησιμοποίηση των εκφρασμένων στην εθνική του νομισματική μονάδα τραπεζογραμματίων και κερμάτων όπως προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1, και να λαμβάνει κάθε αναγκαίο μέτρο για τη διευκόλυνση της απόσυρσής τους.

▼M2

3. Κατά τη διάρκεια της περιόδου που αναφέρεται στην παράγραφο 1, τα πιστωτικά ιδρύματα των συμμετεχόντων κρατών μελών που υιοθετούν το ευρώ μετά την 1η Ιανουαρίου 2002 ανταλλάσσουν τα τραπεζογραμμάτια και κέρματα των πελατών τους στο εθνικό νόμισμα του συγκεκριμένου κράτους μέλους με τραπεζογραμμάτια και κέρματα ευρώ, χωρίς έξοδα, μέχρις ανώτατου ποσού που μπορεί να καθορίζει η εθνική νομοθεσία. Τα πιστωτικά ιδρύματα μπορούν να απαιτούν την τήρηση προειδοποιητικής προθεσμίας εάν το προς ανταλλαγή ποσό υπερβαίνει ένα ανώτατο όριο που καθορίζεται από την εθνική νομοθεσία ή, ελλείψει σχετικών διατάξεων, από αυτά τα ίδια και που αντιστοιχεί σε ένα σύνηθες ποσό ανά άτομο.

Τα πιστωτικά ιδρύματα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο ανταλλάσσουν τα τραπεζογραμμάτια και κέρματα, στο εθνικό νόμισμα του συγκεκριμένου κράτους μέλους προσώπων άλλων από τους πελάτες τους, χωρίς έξοδα και μέχρις ανώτατου ποσού που καθορίζεται από την εθνική νομοθεσία ή, ελλείψει σχετικών διατάξεων, από αυτά τα ίδια.

Η εθνική νομοθεσία δύναται να περιορίζει την υποχρέωση βάσει των δύο προαναφερόμενων εδαφίων σε συγκεκριμένους τύπους πιστωτικών ιδρυμάτων. Η εθνική νομοθεσία δύναται επίσης να επεκτείνει αυτήν την υποχρέωση και σε άλλα πρόσωπα.

▼B

Άρθρο 16

Σύμφωνα με τη νομοθεσία ή τις πρακτικές των συμμετεχόντων κρατών μελών, οι αντίστοιχοι εκδότες τραπεζογραμματίων και κερμάτων θα συνεχίσουν να αποδέχονται έναντι του ευρώ σύμφωνα με τις τιμές μετατροπής τα τραπεζογραμμάτια και τα κέρματα τα οποία είχαν εκδώσει παλαιότερα.

ΜΕΡΟΣ VI

ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

Άρθρο 17

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με τη συνθήκη, με την

▼B

επιφύλαξη των πρωτοκόλλων αριθ. 11 και αριθ. 12 και του άρθρου 109 Κ παράγραφος 1.

▼**M2**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

	Κράτος μέλος	Ημερομηνία υιοθέτησης του ευρώ	Ημερομηνία μετάβασης στο ευρώ σε φυσική μορφή	Κράτος μέλος με περίοδο «σταδιακής απόσυρσης»
	Βέλγιο	1η Ιανουαρίου 1999	1η Ιανουαρίου 2002	μ/δ
	Γερμανία	1η Ιανουαρίου 1999	1η Ιανουαρίου 2002	μ/δ
	Ελλάδα	1η Ιανουαρίου 2001	1η Ιανουαρίου 2002	μ/δ
	Ισπανία	1η Ιανουαρίου 1999	1η Ιανουαρίου 2002	μ/δ
	Γαλλία	1η Ιανουαρίου 1999	1η Ιανουαρίου 2002	μ/δ
	Ιρλανδία	1η Ιανουαρίου 1999	1η Ιανουαρίου 2002	μ/δ
	Ιταλία	1η Ιανουαρίου 1999	1η Ιανουαρίου 2002	μ/δ
▼**M4**	Κύπρος	1η Ιανουαρίου 2008	1η Ιανουαρίου 2008	Όχι
▼**M2**	Λουξεμβούργο	1η Ιανουαρίου 1999	1η Ιανουαρίου 2002	μ/δ
▼**M5**	Μάλτα	1η Ιανουαρίου 2008	1η Ιανουαρίου 2008	Όχι
▼**M2**	Κάτω Χώρες	1η Ιανουαρίου 1999	1η Ιανουαρίου 2002	μ/δ
	Αυστρία	1η Ιανουαρίου 1999	1η Ιανουαρίου 2002	μ/δ
	Πορτογαλία	1η Ιανουαρίου 1999	1η Ιανουαρίου 2002	μ/δ
▼**M3**	Σλοβενία	1η Ιανουαρίου 2007	1η Ιανουαρίου 2007	Όχι
▼**M2**	Φινλανδία	1η Ιανουαρίου 1999	1η Ιανουαρίου 2002	μ/δ